

MINIMALIST EFFECTS IN PIANO TRAINING: THE ANALYSIS OF PHILIP GLASS ETUDES

Burcu KALKANOĞLU

Asst.Prof., Trabzon University, Turkey, burcukalkanoglu@trabzon.edu.tr

ORCID: 0000-0003-3696-5907

Received: 19.03.2020

Accepted: 28.07.2020

Published: 14.08.2020

ABSTRACT

This study aims to examine the etudes in the books of Etudes for Piano by Philip Glass who is one of the minimalist composers in terms of the piano training. The study is a descriptive one which employs qualitative data. The data in the study was collected with the content analysis method. In this study, 20 etudes in Philip Glass Etude for Piano Book 1- Book 2 have been examined. The content analysis method was employed to analyze the study data. The collected data was analyzed by making the frequency (f) and percentage (%) calculations, and evaluated by presenting them as tables. It was detected that mezzo forte, mezzo piano, crescendo, decrescendo and piano were used frequently as a result of the learning outcomes regarding musical dynamics; legato, chord and octave techniques were employed often as a result of learning outcomes regarding technical skills. Therefore, it was observed that the examined etudes were in line with the learning outcomes determined for the undergraduate programs of music education departments both in terms of technical skills and musical dynamics. In line with these results, it is recommended to introduce new works to the students in the Department of Music Education at the level of undergraduate 3 and undergraduate 4 and let them play those works during the classes in order to teach them a wider repertoire and to increase their musical ideas in terms of different music types.

Keywords: Piano, piano training, minimalism, Philip Glass.

INTRODUCTION

The alteration and development of piano through the history started to shape as of 18th century. There are many works composed according to this change and development of piano. Some of these works are for the development of technical skills which have steered the piano training.

The changes in the piano technique include different schools which have been changing and developing within the historical process such as finger school and using the weight of arm (Gültek, 2004). Each school has composed etudes to enhance and improve the piano technique in line with their own understanding. Etude is a musical work composed with patterns and figures regarding the difficulties of technical skills and their solution, and the improvement of these skills (Jelen, 2007). The first studies regarding the piano technique and the piano training belong to Muzio Clementi. J. Baptist Cramer and Carl Czerny are one of the composers who have many studies on piano. The etudes composed by these composers still have a great importance and are effectively employed for different purposes in many stages of piano training (Tufan, 2004). These composers who took place in the classical period composed many etudes for the ones who just started their piano training and the students wishing to move on to the advanced levels in piano. In this era, the approach to etude is only based on finger exercises. After Czerny, Liszt and Chopin composed etudes by combining the musical elements of their periods as well. The etudes have become more than just finger exercises as of the romantic era and been composed for the development of both technical and musical skills. In the etudes of the twentieth century, technical and harmonic differences entailed by the era were observed and the musicality always remained in the background (Hepgüler, 2015). As can be understood here, the etudes composed in each era of music reflect their era.

The period from the 19th century which is the end of romantic era until today is called contemporary music and there have been movements which developed through this period. The main ones among these movements are Impressionism, Expressionism, Electronic music, Neo-Classical music, Serial music, Microtonal music, Jazz music, Gebrauchsmusik, Aleatoric music, Neo-romantic music, Computer music and Minimalist music (Yöre, 2011). C. Debussy, M. Ravel, E. Satie, A. Scriabin, A. Berg, B. Bartok, P. Hindemith, A. Schönberg, A. Webern, C. Ives, G. Gershwin, J. Cage, S. Barber ve P. Glass are among the prominent people of these movements (Say, 2019). The composers who started these movements have many works composed for the piano. Minimalism is one of these movements.

Minimalism is derived from the French word "minimum". The lexical meaning of minimum is defined as "The lowest (limit) for a variable quantity, the least, minimal" (TDK dictionary, 2011). Minimalism is interpreted as degrading the color, form and texture of a subjective idea to the minimum level rather than the content of the work (Döl & Avşar, 2013). The minimalism dating back to 1960s is a movement advocating, featuring simplicity in form and an objective approach. Minimalism is a movement coming to the forefront in many fields of art such as painting, sculpture, cinema, architecture and music. Minimalism is based on phrases and patterns

which repeat constantly. A slow change in the rhythm and tonality with repetitions is a characteristic feature of minimalism.

The minimalism in music emerged as a response to the complexity of the new music which was common in Europe. The basic element of minimalism is the slow change in the rhythm and tonality of a constantly repeated expression or pattern vaguely. Minimalism has been affected by the repetitions in the Asian music, the melodies of the Far East and the rhythmic diversity of Africa (İlyasoğlu, 1995). Minimalism was born in the USA in the late 1950s and spread to Europe after continuing its advancement in 1960s. The understanding in Europe is based on a common core with the understanding in the USA but followed a different development path (Boran & Yıldız Şenürkmez, 2010). Minimalism holds differences in its musical form because it emerged as a reaction to complexity.

Minimalism which emerged as serialism after the Second World War is quite a simple music which is based on nothing more than diatonic triads unlike the complex, dominant, intellectualized musical structure of serialism (Griffiths, 2010). The form in minimalism is different than the musical serialism. In serialism, the scales are required not to create a harmonized effect when sequenced and each sound in the scale must be attached importance equally. Tonality and tonal hearing should be avoided specifically. This issue is completely the opposite in the minimal music. The most important element here is simplicity and plainness. A short and simple melody, few chords and a simple rhythm patterns are dominant (Güleryüz, 2018).

The reason of its popularity can be regarded that minimalist music is easy and understandable in terms of harmony and is associated with vivid rhythms. Minimalism is a movement which started in other fields of art and then spread to music. The minimalism style which was a product of American avant-garde in 1950s and 1960s come to forefront with diminishing the materials and repeating the ideas (Giersbach, 1998).

The minimalism in music emerged as a reaction to formalism as in the visual arts. In short, the simplicity is at the forefront in minimalist music and the repetitions have an important place in this music. The adopted idea is eliminating the intellectual complexity, sensual sterility and other forms (Güleryüz, 2014). Repetition is the most significant element which steers the form and connects the sequences in the classical Western music. If we look at the development process of sonata, we will see that the patterns are repeated in the body part of musical materials or in different forms. However, the stability is on the repetition element in minimalist music (Akkoç, 2017).

There are some certain features in the minimalist music. According to Gann, Potter and Sion (2013), these features are as follows: *Static Harmony/Harmonic Stasis*: It means the constant repetition of a single harmony. It is the constant repetition of two or more alternative, successive harmony (Malawey, 2010). *Repetition*: It is the repetition of melodic or rhythmic figures. *Drone*: Playing a note or a chord constantly during a song. *Additive/gradual process, phase shifting and permutational process, Steady beat*: The eighth rhythm patterns

are commonly observed in minimalist music. *Static orchestration/instrumentation, Metamusic, Pure Tuning, Audible structure*: The structure, form of minimalist music is different from many contemporary works that are much more complex. It can be easily audible with ear.

According to Johnson (1994), the basic features of Minimalist technique are that the music is in a stylistic structure, a rhythmic pattern and flamboyant tone understanding are dominant, a simple harmonic structure is used, the lack of extended melodic sequences and repeated rhythmic patterns.

Minimalism is one of the art movements of 20th century. This movement which emerged after the Second World War is a type of music which is based on simple elements and does not elaborate or prevent ornaments. Famous composers such as La Monte Young, Terry Riley, Steve Reich, and Philip Glass are among the pioneers of this movement.

The composers of early period are Terry Riley and La Monte Young. These composers objected the complexity of serialism. They used the materials and styles which they compiled from different cultures in their works. John Adams, Steve Reich and Philip Glass had been affected by these early period minimalists and created both their performance and instrumental works by blending different cultures (Aktuğ Dağdelen, 2016). Philip Glass who is one of these composers lived in Tibet and India, and was influenced by the Indian music. He was interested in the music outside of Europe and started to create his works with simple rhythmic and melodic structures.

The more personal music of Glass is based on the repetition of musical figures which he structured according to an additional method, and this structuralism method is the most characteristic feature of his style. It has its origin in the Indian music and may be different from the time sections of the West (Mertens, 2004). The reason why Glass was affected by the Indian music and reflected it to his works is the rhythmic structure, melodies and simple harmonic movements of Indian music (Hanning, 1997). The musical approach of Glass who was influenced by Indian music include a structure based on repetitions. These repetitions are how Glass express his music.

Glass prefers using the repetitive structures statement rather than the term minimalism. He does not consider his works as minimalist. He regards his music as a tool employed to include the audience into the music (Glass, 1995). Glass is regarded as the most successful and productive minimalist composer of present-day for this approach of him. He identifies himself as a composer of theater music but he has works in different areas. Glass has many works such as movie songs, dance songs, theater songs, choir works, vocal works, concertos for solo instruments and orchestra, symphonies, chamber music works, operas, solo works for piano. The etudes which he composed for piano are among these works.

"*Etudes for Piano*" was created in the process from 1921 to 2012. In the preface of the book, Glass states that the First book has two purposes. The first of them is to discover different rhythmic structures and piano

techniques. The other purpose is to use these etudes as a pedagogic tool to improve playing piano. Furthermore, Glass stresses the following about the etudes in the preface of the book:

"Book 1 and Book 2 include a wide range of music and technical ideas when evaluated together. Etudes should be employed not only by the general audience but especially the people who have the ability and patience to learn, play and perform music on their own."

The music 20th century comes to mind when speaking about the contemporary music. However, these works do not have much diversity in the repertoires of piano training. As a result of the questionnaire applied to the students in the study titled "the evaluation of piano training program in line with the opinions of students in the department of music education", Deniz (2000) states that they were of the opinion that the played works were not various enough in terms of the musical periods (baroque, romantic, contemporary etc.). The conducted study states that the works of different eras should be introduced by being included to more repertoires.

In her study, Çağlak (2019) conducted the form, harmonic, technical and musical analysis of Philip Glass' sonata for violin and piano. The aim of the study is to contribute to the literature by analyzing the form, harmonic, technical and musical of Violin Piano Sonata of Philip Glass. Descriptive research methods and techniques were used. The literature was scanned through the document review and the Violin Piano Sonata of Philip Glass was examined. As a result of the technical analysis of the work, it was observed that the techniques of ornament, double voice, chord, legato, arpeggio, scale and detache were employed in the violin partition; and the techniques of legato, arpeggio, double voice, chord and octave were utilized in piano partition. The musical dynamics performed in both violin and piano partitions mostly include mezzo forte and mezzo piano. In his study, Metin (2018) examined the place and importance of Philip Glass in the piano literature. The aim of the study is to analyze the work of the composer in detail as a sample in order to provide the piano works with qualified interpretations. The research was carried out with the method of searching resources from qualitative research techniques. In this study, certain dynamics in the piano works of the composer were classified based on various example works. Tirol Concerto for Piano No: 1 was examined in terms of its form and harmonic structure. It was detected that arpeggio, scale, repetition and octave techniques were employed in the work.

With this study, the studies of Philip Glass were examined in detail for the acquisition of technical and musical skills in educational terms.

The Aim of the Study

The piano songs have a significant place among the works of minimalist composer Philip Glass following musical theater and operas. Glass a style of his own in his piano works and the distinctive characteristic features attract the attention when listened. The techniques such as including repeated, long arpeggios, repeating simple rhythm patterns, using different rhythm patterns together, using different techniques at the

same time, employing widened - narrowed patterns or phrases are among the characteristic features in the piano works of Glass. This study aims to examine the etudes in the Etudes for Piano Book 1 and Book 2 by Philip Glass. This study aims to identify to what extent the desired behaviors for the level undergraduate 3- undergraduate 4 of Department of Music Education are included in Philip Glass' *Etudes for Piano* Book 1 and Book 2.

In line with this purpose, the sub-problems are as follows:

1. What is the analysis of etudes in the Philip Glass' *Etudes for Piano* books regarding the musical dynamics in terms of outcomes?
2. What is the analysis of etudes in the Philip Glass' *Etudes for Piano* books regarding the technical skills in terms of outcomes?
3. What is the analysis of the etudes in the books of Philip Glass, *Etudes for Piano*, regarding learning outcomes determined for the piano training of Undergraduate3- Undergraduate 4 students in the Department of Music Education?
4. What is the content analysis of the etude no. 15 in the "book 2 " as a sample etude examination?

The Importance of the Study

This study is important in terms of the introduction of the etudes composed by the minimalist composer Philip Glass, forming a reference for piano trainers and identifying to what extent the desired behaviors in the piano lesson in musical training departments are included.

Limitations

This study includes 2 etude books written by Philip Glass; therefore, it is limited to a total of 20 etudes taking place in these two books. The study is limited to the analysis of musical dynamics and technical skills since it is based on an analysis regarding the piano training. Furthermore, In addition, when the gains for musical dynamics consisting of 11 items were examined, it was determined that the study included in 9 items was the number 15 study when the gains for technical skills consisting of 11 items were examined. For this reason, study number 15 has been examined in detail. The detailed analysis is limited to the etude no. 15. It is limited to educational examination.

METHOD

Research Design

In this study, descriptive research methods have been employed to analyze the etudes in Philip Glass' *Etudes for Piano* Book 1-Book 2 in terms of musical dynamics and technical skills. Descriptive research; is the description of many groups, events, assets and various areas. With this research method, it is ensured that the subjects investigated are better understood, grouped and the relationship between them is determined (Kaptan, 1998). In this research, scan model was used. In scan models, it is aimed to describe an existing situation as it is (Karasar, 2005). In the research, the etudes of "Etudes for Piano Book 1-Book 2" written by Philip Glass were examined in detail in order to determine the intended technical skills and musical dynamics.

Population and Sample

The universe of the research 23 piano pieces composed by Philip Glass for solo piano; the sample of the research consists of a total of 20 etudes in " Etudes for Piano Book 1-Book 2" composed by Philip Glass for piano. The study population consists of all the works composed by Philip Glass for piano; and the study sample consists of 20 etudes in the books of *Etudes for Piano* Book 1-Book 2 composed

Data Collection and Analysis

The piano classes are under the title of "Individual Instrument Training" in the Music Education undergraduate program updated by Council of Higher Education (2018). The learning outcomes within the piano course content of the Undergraduate 3 and Undergraduate 4 grades were determined as ornaments within the songs, using pedal, playing scale, arpeggio and cadence in every tone, playing chromatic exercises to improve the tone control in touch, playing rhythm patterns of jazz music, playing the works of contemporary era, playing parallel scales and scales in opposite directions. Furthermore, legato-staccato technique and implementing the loudness terms are demonstrated as learning outcomes since they take place as basic skills in Undergraduate 1 program.

In this study, 20 etudes in Philip Glass Etude for Piano Book 1- Book 2 have been examined. Among the studies examined in the research, the study that meets the outcomes in the tables most is selected and presented as an example. In the research, are classified as "Outcomes towards the Application of Musical Dynamics" , "Objectives and Behaviors for Applying Technical Skills" and "The Distribution of Philip Glass' Etudes for Piano Book 1 and 2 in Terms of Desired Behaviors for Piano Training of Undergraduate 3 - Undergraduate 4 Students in the Department of Music Education". 20 etudes were evaluated for each classification. The content analysis method was employed to analyze the study data.

The content analysis is a process to identify which concepts, facts and evaluations are included in a document to what extent (Arslanoğlu, 2016). The main purpose of content analysis is to access the concepts and relations to explain the collected data. The content analysis goes through a more comprehensive process than descriptive analysis. These concepts and themes are discovered thanks to the content analysis. (Yıldırım & Şimşek, 2013).

The collected data was analyzed by making the frequency (f) and percentage (%) calculations; and evaluated by presenting them as tables. Furthermore, among the studies examined, the study with the most technical and musical skills was determined. In line with this determination, study number 15 was selected and examined in terms of content.

FINDINGS

The findings regarding the first sub-problem

Table 1. The Distribution of the Etudes in Philip Glass' Etudes for Piano Book 1 and Book 2 in Terms of Outcomes Regarding the Ability to Perform the Musical Dynamics in Them

Outcomes Regarding Musical Dynamics	Etude No	f	%
The ability to perform mezzo forte (<i>mf</i>)	1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18,19, 20	20	100
The ability to perform mezzo piano (<i>mp</i>)	1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18,19, 20	20	100
The ability to perform piano (<i>p</i>)	2,3,4,5,6,7,8,9,11,12,13,14,15,16,17,18,19, 20	18	90
The ability to perform crescendo (<)	1,2,3,4,5,6,7,8,11,12,13,14,15,16,17,18,19, 20	18	90
The ability to perform forte (<i>f</i>)	1,2,3,7,8,9,10,11,12,13,15,17, 20	13	65
The ability to perform sforzando (<i>sf</i>)	2,3,4,5,6,11,13,15,17,20	10	50
The ability to perform ritardando (<i>rit.</i>)	1,3,11,12,13,14,16,17,19,20	10	50
The ability to perform pianissimo (<i>pp</i>)	10,11,14,16,17,18,19,20	8	40
The ability to perform diminuendo (<i>dim.</i>)	1,4,8,9,11,12,19, 20	8	40
The ability to perform pianississimo (<i>ppp</i>)	11,14,16, 20	4	20
The ability to perform fortissimo (<i>ff</i>)	10,13,16	3	15

As seen in Table 1, the etude 1 and 2 books written by Philip Glass for piano include outcomes regarding musical dynamics. This table includes the musical dynamics of all the etudes. It was detected that "Mezzo forte (*mf*)" loudness term was included with the highest rate according to the identified outcomes. Then it comes

"Piano (p)", "Crescendo (<)" with 90% and "Decrescendo (>)" with 80%. The musical dynamics used the least in the examined etudes are "Pianissimo (pp)" with 20%, "Fortissimo (ff)" with 15%.

The findings regarding the second sub-problem

Table 2. The Distribution of the Etudes in Philip Glass' Etudes for Piano Book 1 and 2 in Terms of Outcomes Regarding the Ability to Perform the Technical Skills in Them

Outcomes Regarding Technical Skills	Etude No	f	%
The ability to perform legato technique	1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18,19, 20	20	100
The ability to perform chord technique	1,2,3,4,6,7,8,9,11,12,13,14,15,16,17,18,19,20	19	95
The ability to perform octave technique	1,2,3,5,6,9,11,12,14,15,16,17,18,19,20	15	75
The ability to perform double voice	1,5,6,7,8,10,11,12,13,14,15,16,17,19,20	15	75
The ability to perform different techniques in both hands	3,6,8,9,11,12,13,14,15,17,18,19,20	13	65
The ability to perform triplets	1,6,8,11,14,15,17,18,19,20	10	50
The ability to perform arpeggio technique	3,8,11,12,14,15,17,19,20	9	45
The ability to perform scale technique	4,6,13, 20	4	20
The ability to perform ornaments	4,7,8,10	4	20
The ability to perform polyrhythm	6,15,18,19	4	20
The ability to perform chromatic scales	13,15	2	10

Table 2 includes the distribution of the etudes in books no. 1 and 2 of Philip Glass in terms of the outcomes on the ability to perform the technical skills. It has been observed that the legato technique is the one employed the most. It has a full usage rate. The second most employed technique is chord technique with 95% rate, and it was detected that octave technique and double voice had a rate of 75%. It was observed that the techniques used the least are chromatic scales with 10% and ornaments, polyrhythm and scale technique with 20%.

The findings regarding the third sub-problem**Table 3.** The Distribution of Philip Glass' Etudes for Piano Book 1 and 2 in Terms of Outcomes for Piano Training of Undergraduate 3 - Undergraduate 4 Students in the Department of Music Education

Outcomes	Etude No	f	%
The ability to play staccato and legato technique	1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18,19,20	20	100
The ability to perform the loudness terms	1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18,19,20	20	100
The ability to perform the pedal practice techniques	1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18,19,20	20	100
The ability to perform the technical skills of contemporary works	1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18,19,20	20	100
The ability to play rhythm patterns of Jazz music	1,6,8,11,14,15,17,18,19,20	10	50
The ability to play ornaments such as trill, grupetto, mordant	4,7,8,10	4	20
The ability to play scales, arpeggio and cadences in each tone.	4,6,13, 20	4	20
The ability to play in different directions and parallel scales	13,20	2	10
The ability to play chromatic exercises to improve the tone control in touch	13,15	2	10

Table 3 demonstrates the distribution of the etudes of Philip Glass in terms of the desired behaviors identified for the piano lessons for undergraduate 3 and undergraduate 4 students in the department of Music education. According to this data "the ability to play staccato and legato technique", "the ability to perform loudness terms", "the ability to perform technical skills in contemporary works" have a full rate. "The ability to play in different directions and parallel scales" and "the ability to play chromatic exercises to improve the tone control in touch" have a rate around 10%. It was also detected that "the ability to play ornaments such as trill, grupetto, mordant" and "the ability to play scale, arpeggio and cadences" had a rate of 20%.

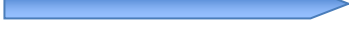
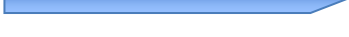
The findings regarding the fourth sub-problem

In this chapter of the study, the etude which is among the etudes examined in the tables and meets the outcomes the most was selected and presented as sample.

The figure displays a harmonic analysis of the first eight measures of Philip Glass's Etude No. 15. It is organized into four systems, each with two columns representing two measures. The first system (measures 1-2) features a D Major chord in measure 1 and an F-sharp Major chord in measure 2. The second system (measures 3-4) shows D Major in measure 3 and F Minor in measure 4. The third system (measures 5-6) has D Major in measure 5, and a sequence of C Minor, E Major, and A Major chords in measure 6. The fourth system (measures 7-8) consists of D Major chords in both measures, with a double bar line and the instruction 'back to Fig. 1 (with repeat)' at the end of measure 8. The music is written for piano with a tempo of quarter note = 120 and a dynamic marking of *mf*.

Figure 1: Harmonic Analysis: Etude No: 15, meters 1-8

Firstly, we started with the harmonic analysis. The chord scheme is as described in the figure. Only the intro part was analyzed in terms of harmony since every part of etude is not different in terms of harmony even though they were played in different rhythm patterns or techniques. Therefore, meters 1 and 8 of the etude no. 15 were included as sample. As seen in Figure 1, it starts with D major chord. It was detected that there was D major chord in meters 1, 3, 5 and 7; F sharp major in meter 2; F minor in meter 4; C minor-E major-A major chords in meter 6. The G note on the treble clef in the meter 6 reached to A note with the G sharp modulation. There is a chromatic movement upwards but it is observed that the bass note progress downwards as C-B-A in the left hand, bass clef. In other words, the hands move in opposite directions. The chord flow is as follows in the general structure of the part:

D Major		F sharp Major
D Major		F Minor
D Major		C minor-E Major-A Major
D Major		F sharp Major
D Major		F Minor
D Major		A flat minor- B flat major-A major

It has been observed that there is arpeggio technique between the meter 23 and meter 36 in the etude no. 15. Descending and ascending arpeggio technique were used in the right hand. As seen in the Figure 2, it starts with D major chord. The meters 33 and 35 are played with finger numbers of 1-2-3-5; the meters 34 and 36 are played with finger numbers of 1-2-4-5. If we examine the arpeggios including triplets, we will see that the ligature is as 6-3-6-3. Two triplets arpeggio is played in one ligature while the next triplet is played in one ligature, and this repeats each time exactly. The chord scheme of the etude is same in the part of arpeggios including triplets, which is the meters 23 and 36. Furthermore, the etude starts with a meter of 6/4. It is also observed that legato technique is employed in this passage. The chords are played in the left hand while legato technique is employed in arpeggios in the right hand.

Figure 2: Philip Glass, *Etude No: 15*, meters 33-36

Figure 3 demonstrates a right hand-left hand descending and ascending arpeggio technique in opposite direction. This technique is used in the meters 37 and 52 of the etude. The sample in the meter 37 includes D

major chord and this arpeggio is played by using the fingers no. 1, 2, 4 and 5 in the right hand, and the fingers no. 1, 2, 3 and 5 in the left hand. Here, three times ascending and descending arpeggio is played in one meter, and a new ligature starts in every two triplets. Unlike the other passages, the meter 40 starts with F major chord and continues with B flat major chord.

Figure 3: Philip Glass, *Etude No: 15*, meters 37-40.

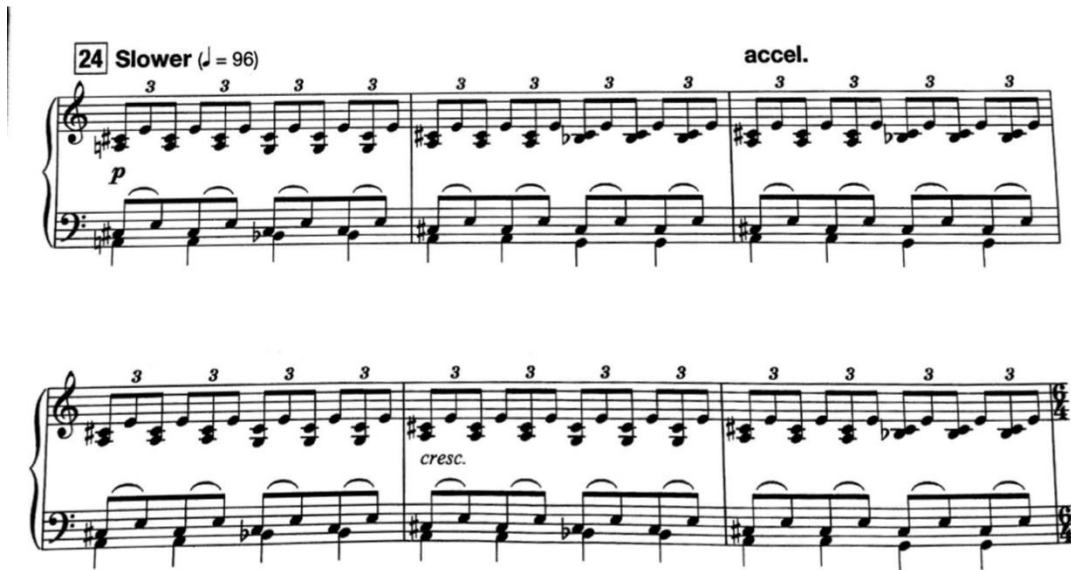
The Figure 4 includes the meters 74 and 80 of the etude. Here, the change in the meter number attracts attention. The etude starting with a meter of 6/4 passes to a sixteenth arpeggio and continues with a meter of 3/4. After playing the sixteenth arpeggios in the right hand, there are chromatic scales as a transition. It continues with 4/4 meter count in this part. Descending chromatic scale is played with right hand in the meter 79 and chromatic scale is played in opposite directions in both hands during meter 80. It returns to 6/4 meter count after this chromatic scale. Legato technique is used in both hands.

Figure 4: Philip Glass, *Etude No: 15*, meters 74-80.

Figure 5 demonstrates playing two different rhythm patterns in a single beat (polyrhythm). We can observe polyrhythm in many etudes of Philip Glass. Triplets in the right hand and eighth notes in the left hand are played in the same beat. The polyrhythm in the etude no. 15 shown as the sample can be stated two eighth notes against triplet eighths. This playing style is called as simple polyrhythm pattern in piano training. This part consists of 6 meters only. Furthermore, it is 4/4 unlike the meter count in the beginning.

Minimalist works raise different difficulties for pianists. Most of the songs can pose various synchronization problems which test the auditory awareness of a pianist. Development in classical repertoires manifests itself with melodic improvement while the development in minimalistic music happens with slight changes of repeated models. The students exert effort to play the repetition number of each musical pattern. Because if they play less or more, the structure of the song will be affected.

77

Figure 5: Philip Glass, *Etude No: 15*, Meters 81 - 86

Figure 6 demonstrates the sample meters between meter 87 and 92. Two different techniques are being used together. Right hand plays chord and left hand plays with the octave technique. This part takes place during the meter 87 and 106 in the etude. The chords in the etude progress as the same in this part. This part of the etude returns to the 6/4 meter count in the beginning. This part is at the end of etude.

Figure 6: Philip Glass, *Etude No: 15*, Meters 87-92.

CONCLUSION, DISCUSSION and RECOMMENDATIONS

Piano has a very rich literature. Countless works of each period since the invention of piano has contributed to the piano literature and especially to the piano training. Today, piano training is provided as a compulsory instrument in all music departments. According to Kutluk (1996), one of the reasons why piano training is provided as an obligatory instrument in institutions is that a person playing piano improves in important fields of music such as comprehending the polyphony, transcription, musical hearing and harmony. Another reason is that piano is an accompaniment instrument which can accompany different instruments or vocal sounds along with being a solo instrument.

The results of analyzing the learning outcomes in terms of the musical dynamics in the etudes reveal that mezzo forte and mezzo piano are employed the most. It has been observed that piano and crescendo follow them with 90%. In her study, Çağlak (2019) conducted the form, harmonic, technical and musical analysis of Philip Glass' sonata for violin and piano. The musical dynamics performed in both violin and piano partitions mostly include mezzo forte and mezzo piano. The results in terms of the musical dynamics are similar and support this study.

When we examine the analysis results of learning outcomes in terms of technical skills, it has been observed that the legato technique is used the most, the chords technique is employed with 95%, octave technique and double voice usage with 75% and different techniques are used in both hands with 65%. In his study, Metin (2018) examined the place and importance of Philip Glass in the piano literature. In this study, Tirol Concerto for Piano No: 1 was examined in terms of its form and harmonic structure. It was detected that arpeggio, scale, repetition and octave techniques were employed in the work. It is similar with this study in terms of technical skills.

Piano works of every period are played in piano classes during the undergraduate programs of departments of music education. The students in the 3rd and 4th year of undergraduate program are introduced with contemporary music and make analyses over the related examples in piano classes. The piano training started to be implemented as an obligatory lesson for 1 hour a week in 2 semesters in the music education undergraduate programs updated by Council of Higher Education (2018). The training continues with the students who prefer the piano training under the title of "individual instrument training" as of the 3rd semester. In the 7th semester, this lesson includes introducing works of each era to improve the piano literature, performing the harmonic and form analysis of the contemporary works and playing the appropriate songs.

In line with the examined etudes, the department of music education was detected to be compatible with the learning outcomes determined for the piano training in terms of both musical dynamics and technical skills. As a result of the learning outcomes regarding musical dynamics, loudness terms of mezzo forte, mezzo piano,

crescendo, decrescendo and piano are used frequently. This situation complies with the desired behaviors determined for the department of music education. As a result of the examination regarding the technical skills, *legato*, *chord* and *octave technique* are frequently used. An appropriate result is obtained when it is associated with the outcomes in the department of music education. Furthermore, it was observed that the etudes in the both books had mostly met the outcomes for piano lessons of the undergraduate 3-undergraduate 4 students in the department of music education. Therefore, they are believed to be contributing to the piano training in terms of the introduction of 20th century music such as minimalist works to the students. Different musical movements will give a different musical point of view, and it is understood that they will be useful for technical skills as well. Different musical movements provide different musical points of view along with including technical skills.

In the study conducted by Bulut and Topaloğlu (2012), the first book of violoncello method of J. J. F. Dotzauer was examined in terms of desired behaviors. The study aims to perform the method analysis and to detect to what extent it includes the desired behaviors determined by the Council of Higher Education for violoncello training in music education program. In the examined method, it has been detected that crescendo and diminuendo, legato and stress in the right hand, finger techniques in the left hand are employed the most among the musical dynamics. In terms of the desired behaviors, it has been observed that legato technique in the right hand and staccato technique in the left hand, playing 1st position scale and exercises regarding different position transitions are mostly included. This study is parallel in terms of method and content, and supports the current study.

According to Sanchez-Behar (2012), the minimalism's being overly repetitive should be regarded as descriptive not as a flaw. It can be perceived as more certain since the change is little and gradual. The piano students have technical difficulties when they are played with a repetition of a pattern, articulation and many musical dynamics. In this regard, the student's focusing on these difficulties will contribute their improvement a lot. The student memorize the music more easily when playing short repeated music patterns; therefore, they spare the time to prevent the hands from undesirable movements or other bad habits and to enable the music to progress smoothly. The repetition of a musical model means a better coordination in piano when approached correctly. Reflective repetitions suggests an effective application which can be easily adapted to all musical styles.

In this regard, it is suggested; to play these etudes in classes to increase the musical idea richness of undergraduate 3 or undergraduate 4 students in the department of music education, to introduce the different techniques in the works of contemporary period to the students taking the piano classes in departments of music education and have those students practice them, to include minimalist works composed for piano to the piano curriculums, to conduct experimental studies regarding minimalist works composed for piano.

ETHICAL TEXT

"In this article, journal writing rules, publishing principles, research and publishing ethics rules are followed. Res.ponsibility belongs to the author for any violations related to the aricle."

REFERENCES

- Akkoç, V. (2017). *The analysis of John C. Adams' music in the early period in terms of minimalism*. Master's thesis. İstanbul University the Institute of Social Sciences, İstanbul.
- Arslanoğlu, İ. (2016). *The scientific method and research methods*. Ankara: Gazi Kitabevi.
- Boran, İ. & Yıldız Şenürkmez, K. (2010). *Polyphonic Western Music in the Light of Cultural History*. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.
- Bulut, D. & Topaloğlu, T. (2012). *Examination of First Book of J. J. F. Dotzauer Violoncello Method in terms of Target and Target Behaviors*. Dicle University Journal of Ziya Gökalp Faculty of Education, 18, 69-81.
- Büyükoztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. & Demirel, F. (2016). *Scientific Research Methods*. Ankara: Pegem Akademi.
- Çağlak, A. (2019). *The form, harmonic, technical and musical analysis of Philip Glass violin and piano sonata*. Unpublished Master's thesis. Gazi University Institute of Educational Sciences, Ankara.
- Deniz, J. (2000). *The evaluation of the piano training program in line with the opinions of music education teaching students*. Marmara University Atatürk Faculty of Education Educational Sciences Journal. 12, 115-134.
- Döl, A. & Avşar, P. (2013). *Re - evaluating the conception of object within the context of minimalism*. İdil Art and Language Journal. 2(10), 1-11.
- Glass, P. (1995). *Music by Philip Glass*. USA: Da Capo Press.
- Glass, P. (2014). *The Complete Piano Etudes*. U.S.A.: Dunvagen Music Publishers.
- Griffiths, P. (2010). *A Concise History of Western Music*. İstanbul: Türkiye İş Bankası Kültür yayınları.
- Güleryüz, R. (2014). *Style analysis of the minimalism and Steve Reich works composed for 'keyboard percussion instruments'*. Thesis of proficiency in art, Dokuz Eylül University Institute of Fine Arts, İzmir.
- Gültek, B. (2004). *Interview to obtain the piano teachers options about the basic principles of major piano education schools existed in history and their usage in today's piano teaching activities (sample G.Ü.G.E.F.)*. Master's thesis, Gazi University Institute of Educational Sciences, Ankara.
- Hanning, B.R. (1997). *Concise History of Western Music*. USA: W.W. Norton & Company.
- İlyasoğlu, E. (1995). *Music through time: The evolution of western music from past to present with examples*. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.
- Johnson, T. A. (1994). Minimalism: Aesthetic, style or technique? *The Musical Quarterly*, 78(4), 742-773.
- Kaptan, S. (1998). *Scientific research and statistics techniques*. Ankara: Tek Işık Web Ofset.
- Karasar, N. (2005). *Scientific research method*. Ankara: Nobel Publication.

- Kutluk, Ö. (1996). *A study on the development of the skill to accompany school songs with piano*. Unpublished Master's Thesis. Selçuk University Institute of Science, Konya.
- Malawey, V. (2010). Harmonic stasis and oscillation in Björk's Medulla. *A Journal of the Society for Music Theory*. 16(1), s. 1-11. <http://www.mtosmt.org/issues/mto.10.16.1/mto.10.16.1.malawey.php> Retrieved from.
- Mertens, W. (2007). *American Minimal Music*. London: Kahn&Averill.
- Metin, İ.G. (2018). *The examination of Philip Glass' place and importance in the piano literature*. Master's thesis. Trakya University Institute of Social Sciences, Edirne.
- Sanchez-Behar, A. (2012). Engaging piano students with minimalism. *American Music Teacher*, 22-25 <https://www.jstor.org/stable/43543569> Retrieved from.
- Say, A. (2019). *Music History*. İstanbul: Isık Publications.
- Tdk (2011). *Turkish Dictionary*. Ankara: Türk Dil Kurumu Publications.
- Tufan, E. (2004). *The importance of the studies composed by using maqams in terms of piano education*. Gazi University Gazi Faculty of Education Journal, 24 (2), 65-77.
- Yıldırım, A. & Şimşek, H. (2013). *Qualitative Research Methods in Social Sciences*. Ankara: Seçkin.
- Yöre, S. (2011). *Contemporary music: Mainstreams, techniques of composing and main composers*. Çukurova University Institute of Social Sciences Journal, 20(3), 1-20.
- Council of Higher Education. (2018). *Faculty of Education Teacher Training Undergraduate Programs*. Ankara: YÖK Publications.

PIYANO EĞİTİMİNDE MİNİMALİST ETKİLER: PHİLİP GLASS ETÜTLERİNİN ANALİZİ

ÖZ

Bu çalışmada, minimalist bestecilerden olan Philip Glass'ın *Etudes for Piano* kitaplarında yer alan etütlerin piyano eğitimi açısından incelenmesi amaçlanmaktadır. Araştırma nitel verilerin kullanıldığı betimsel bir araştırmadır. Çalışmada yer alan veriler için içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Araştırmada Philip Glass Etude for Piano Book 1- Book 2 kitabında bulunan 20 etüt incelenmiştir. Araştırma verilerinin analizinde içerik analiz yöntemi kullanılmıştır. Elde edilen veriler frekans (f) ve yüzde (%) hesaplamaları yapılarak çözümlenmiş; tablolar halinde sunularak değerlendirmeleri yapılmıştır. Müzikal dinamiklere yönelik kazanımlar sonucunda mezzo forte, mezzo piano, crescendo, decrescendo ve piano'nun sıklıkla kullanıldığı; Teknik becerilere yönelik kazanımlar sonucunda ise, legato, akor ve oktav tekniğinin fazlasıyla kullanıldığı saptanmıştır. Bu sebeple, incelenen etütlerin müzik eğitimi anabilim dalı lisans programlarında piyano eğitimi için belirlenen kazanımların hem teknik beceriler hem de müzikal dinamikler açısından uyumluluk gösterdiği tespit edilmiştir. Bu sonuçlar doğrultusunda; Müzik eğitimi anabilim dalı lisans 3 ve lisans 4 seviyesindeki öğrencilere yeni eserler tanıtılarak hem daha geniş bir repertuar kazandırmak hem de farklı müzik türleri ile ilgili müzik fikirlerini artırmak amacıyla derslerde kaldırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Piyano, piyano eğitimi, minimalizm, Philip Glass.

GİRİŞ

Piyano'nun tarihsel süreci içerisindeki değişimi ve gelişimi 18.yy'dan itibaren şekillenmeye başlamıştır. Bu değişimle birlikte, piyanonun gelişimine uygun bestelenmiş birçok eser bulunmaktadır. Bu eserlerin bir kısmı piyano eğitime yön vermiş teknik becerilerin gelişimini sağlamaya yöneliktir.

Piyano tekniğindeki değişimlere bakıldığında parmak ekolü, kol ağırlığının kullanımı gibi tarihsel süreç içerisinde gelişen ve değişen farklı ekoller bulunmaktadır (Gültek, 2004). Her ekol içerisinde kendi anlayışına uygun piyano tekniğini iyileştirmeye ve geliştirmeye yönelik etütler yazılmıştır. Etüt, teknik becerilerin güçlükleri ve bunların çözümü ve bu becerilerin gelişimi açısından motif veya figürler üzerine yazılmış bir müzik yapıtıdır (Jelen, 2007). Piyano tekniğine ve piyano eğitime yönelik ilk çalışmalar Muzio Clementi'ye aittir. J. Baptist Cramer ve Carl Czerny'de piyano alanında pek çok çalışması olan bestecilerdendir. Bu bestecilerin yazmış olduğu etütler halen büyük bir öneme sahiptir ve piyano eğitiminin birçok aşamasında farklı amaçlar için etkin bir şekilde kullanılmaya devam edilmektedir (Tufan, 2004). Klasik dönemde yer alan bu besteciler piyano eğitime yeni başlayanlar ve piyanoda kendini daha ileri seviyelere taşımak isteyen öğrenciler için birçok etüt bestelemiştir. Bu dönemdeki etüt anlayışı sadece parmak egzersizlerine yöneliktir. Czerny'den sonra Liszt ve Chopin de kendi dönemlerinin gerektiği müzikal öğeleri birleştirerek etütler yazmışlardır. Romantik dönemden itibaren etüt sadece parmak egzersizleri olarak yer almamakta aynı zamanda hem teknik hem de müzikal becerilerin gelişimine yönelik yazıldığı görülmektedir. Yirminci yüzyıl etütlerinde ise, dönemin getirdiği teknik ve armonik farklılıklar kendini göstermekte ve müzikalite daha geri planda kalmaktadır (Hepgüler, 2015). Buradan anlaşılacağı üzere, müziğin her döneminde yazılmış olan etütler yazıldığı dönemi yansıtmaktadır.

19.yüzyılın, yani romantik dönemin sonundan günümüze kadar gelişen süreç çağdaş müzik olarak adlandırılmakta ve bu dönem içerisinde gelişen akımlar bulunmaktadır. Bu akımların başlıcaları; Empresyonist (izlenimci), Ekspresyonist (anlatımcı), Elektronik müzik, Neo-Klasik müzik, Serial müzik, Mikrotonal müzik, Caz etkili müzik, işlevsel müzik, Rastlamsal müzik, Neo-Romantik müzik, Bilgisayarlı müzik ve Minimal müziktir (Yöre, 2011). C. Debussy, M. Ravel, E. Satie, A. Scriabin, A. Berg, B. Bartok, P. Hindemith, A. Schönberg, A. Webern, C. Ives, G. Gershwin, J. Cage, S. Barber ve P. Glass bu akımların önde gelen bestecilerindendir (Say, 2019). Bu akımları başlatan bestecilerin piyano için yazmış oldukları pek çok yapıtı bulunmaktadır. Bu akımlardan biri de minimalizmdir.

Minimalizm; Fransızca kökenli "minimum" sözcüğünden türemiştir. Minimum kelimesinin sözlük anlamı ise; "Değişken bir niceliğin inebileceği en alt olan (sınır), asgari, minimal" olarak tanımlanmaktadır (TDK sözlüğü, 2011). Minimalizm, eserin içeriğinden ziyade, öznel bir fikrin renk, biçim ve dokusunu minimum seviyeye indirgenmesi olarak yorumlanmaktadır (Döl & Avşar, 2013). Kökeni 1960'lı yıllara dayanan minimalizm, biçimde sadeliği ve nesnel yaklaşımı savunmaktadır. Minimalizm, resim, heykel, edebiyat, sinema, mimarlık ve müzik gibi birçok sanat dalında ön plana çıkan bir akımdır. Müzikte minimalizm, Avrupa'da yaygın olan yeni müziğin karmaşıklığından dolayı bir tepki olarak doğmuştur. Minimalizm, sürekli yinelenen bir cümle veya motiflere dayanmaktadır. Bu yinelenmeler de yavaş bir şekilde ritim ve tonalitenin değişmesine minimalizmin temel

ögesini oluşturmaktadır. Minimalizm, Asya müziğindeki yinelemelerden, Uzak doğunun ezgilerinden ve Afrika'nın ritimsel çeşitliliğinden etkilenmiştir (İlyasoğlu,1995). Minimalizm, 1950'li yılların sonunda Amerika'da doğmuş ve 1960'lı yıllarda gelişimini sürdürdükten sonra Avrupa'ya yayılmıştır. Avrupa'daki anlayış, Amerikadaki anlayış ile ortak bir temele dayansa da farklı bir seyirde gelişimine devam etmiştir (Boran & Yıldız Şenürkmez, 2010). Minimalizmin karmaşıklığa tepki olarak ortaya çıkmasından sebep, müzikal formunda da farklılıklar bulunmaktadır.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra seriyalizm gibi ortaya çıkmış bir akım olan minimalizm, seriyalizmdeki karışık, dominant, entellektüelleştirilmiş bir müzik yapısından ziyade, diyatonic üçlü akorlar dışında fazla bir şeye dayanmayan oldukça basit bir müziktir (Griffiths, 2010). Minimalizmde form müzikal serializmden farklıdır. Serializm'de, diziler art arda sıralandığında uyumlu bir etki oluşturmaması gerekmektedir ve dizinin her sesine eşit oranda önem verilmektedir. Tonalite ve tonal duyuştan özellikle kaçınılmaktadır. Minimal müzikte ise bu tam tersidir. Buradaki en önemli unsur, basitlik ve sadeliktir. Kısa ve sade bir ezgi, birkaç akor ve basit ritim kalıpları hakimdir (Güleryüz, 2018).

Minimalist müziğin armonik açıdan kolay ve anlaşılır olması ve canlı ritimlerle ilişkilendirilmesi popüler olmasının nedenleri olarak görülebilir. Minimalizm, sanatın diğer alanları ile başlayıp sonraları müziğe de yayılmış bir harekettir. 1950'lerde ve 1960'larda Amerikan avangart'ın bir ürünü olan minimalizm stili, malzemelerin azaltılması ve fikirlerin tekrar edilmesi ile ön plana çıkmaktadır (Giersbach, 1998). Müzikte minimalizm görsel sanatlardaki gibi biçimciliğe bir tepki olarak doğmuştur. Kısacası minimalist müzikte basitlik ön plandadır ve tekrarlar bu müzikte önemli bir yere sahiptir. Benimsenen düşünce entelektüel karmaşıklığı, müzikteki duysal sterilliği ve diğer biçimleri ortadan kaldırmaktır (Güleryüz, 2014). Klasik batı müziğinde formu yönlendiren ve kesitleri bağlayan en önemli unsur tekrar ögesidir. Sonatın gelişme sürecine baktığımızda genel olarak kullanılan motiflerin müzik malzemelerinin gelişme kısmında ya da farklı biçimlerde tekrarlandığını görürüz. Minimalist müziklerde ise durağanlık tekrar ögesi üzerindedir (Akkoc, 2017).

Minimalist müzikte yer alan belli başlı bazı özellikler bulunmaktadır. Gann, Potter ve Sion'a (2013) göre bu özellikler; *Durağan Armoni/Armonik durağanlık*; tek bir armoninin sürekli tekrarını ifade etmektedir. İki veya daha fazla alternatif, birbirini takip eden armoninin sürekli tekrar etmesidir (Malawey, 2010). *Tekrar*; Melodik veya ritmik figürlerin tekrar edilmesidir. *Drone*; Bir parça boyunca notanın veya akorun sürekli olarak çalmasıdır.

Eklemlilik/kademeli süreç, faz kayması ve permütasyon süreci, Sabit vuruş; Genel olarak minimalist müzikte sekizlik ritim kalıplarının yoğun bir şekilde kullanıldığına rastlanmaktadır. *Sabit orkestrasyon/enstrümantasyon*,

Metamusic, Pure Tuning, Algılanabilir yapı; minimalist müziğin yapısı, formu çok daha karmaşık olan birçok çağdaş eserden farklıdır. Kulak ile çok kolay bir şekilde algılanabilmektedir.

Johnson'a (1994) göre ise Minimalist tekniğin temel özellikleri; müziğin biçimsel bir yapıda olması, ritmik bir doku ve parlak ton anlayışının hakim olması, basit bir armonik yapı kullanılması, genişletilmiş melodik çizgilerin eksikliği ve tekrarlayan ritmik desenlerdir.

Minimalizm, 20. yy sanat akımlarından biridir. İkinci dünya savaşından sonra ortaya çıkmış olan bu akım, basit unsurlara dayanan ve detaylandırmayan ya da süslemeyi önleyen bir müzik türüdür. La Monte Young, Terry Riley, Steve Reich, Philip Glass gibi ünlü besteciler bu akımın öncülerindedir.

Erken dönem minimalist besteciler Terry Riley ve La Monte Young'tır. Bu besteciler serializmin karmaşıklığına karşı çıkmışlardır. Eserlerinde farklı kültürlerden derledikleri malzemeleri ve stilleri kullanmışlardır. John Adams, Steve Reich ve Philip Glass ise bu erken dönem minimalistlerden etkilenerek hem sahne hem de enstrümental eserlerini farklı kültürler ile harmanlayarak oluşturmuşlardır (Aktuğ Dağdelen, 2016). Bu besteciler arasında Philip Glass, Tibet ve Hindistan'da yaşayarak hint müziğinin yapısından etkilenerek, avrupa dışı müziğe ilgisi artmış ve eserlerini daha basit ritmik ve melodik yapılarda oluşturmaya başlamıştır.

Glass'ın daha kişisel müziği, müzikal figürlerin ek bir yöntemle göre yapılandırıldığı, tekrarlamaya dayanır ve bu yapılandırma yöntemi tarzının en karakteristik özelliğidir. Kökeni Hint müziğine dayanmaktadır ve Batı'nın zaman bölünmelerine aykırı olarak farklılıklar gösterebilmektedir (Mertens, 2004). Glass'ın hint müziğinden etkilenmesinin ve eserlerinde yansıtmasının sebebi; hint müziğinin ritmik yapısı, melodileri ve basit armonik hareketlerin yer almasıdır (Hanning, 1997). Hint müziğinden etkilenen Glass'ın müzik anlayışına bakıldığında, tekrarların temel alındığı bir yapı bir bulunmaktadır. Bu tekrarlar Glass'ın müziğini ifade etme biçimidir.

Glass, minimalizm terimini kullanmaktan ziyade tekrarlayan öğeler ifadesini daha doğru bulmaktadır. Yaptığı çalışmaları minimalist olarak değerlendirmemektedir. Yaptığı müzikleri dinleyiciyi müziğe dahil etmek için kullanılan bir araç olarak görmektedir (Glass, 1995). Bu anlayışından dolayı Glass, günümüzün en başarılı ve üretken minimalist bestecisi olarak kabul edilmektedir. Kendisini tiyatro müziği bestecisi olarak görse de farklı alanlarda çalışmaları da bulunmaktadır. Glass'ın film müziği, dans müzikleri, tiyatro müzikleri, koro eserleri, vokal eserleri, solo enstrüman ve orkestra için konçertoları, senfonileri, oda müziği eserleri, operaları, piyano için solo eserleri gibi pek çok çalışması bulunmaktadır. Bu çalışmalarından biri de piyano için bestelemiş olduğu etütleridir.

"*Etudes for Piano*" (Piyano için etütler) 1921'den 2012 yılına kadar olan süreçte oluşturulmuştur. Glass kitabın önsözünde; Birinci kitabın iki amacı olduğunu belirtmektedir. Bu amaçlardan ilki; farklı ritmik yapıları ve piyano tekniklerini keşfetmektir. Diğer amacı ise, bu etütlerin piyano çalmayı geliştiren pedagojik bir araç olarak kullanılmasıdır. Ayrıca Glass kitabın önsözünde etütlerle ilgili olarak şunları da vurgulamaktadır:

"Kitap 1 ve kitap 2 birlikte ele alındığında, geniş bir müzik yelpazesi ve teknik fikirler içermektedir. Etütler sadece genel dinleyici tarafından değil, özellikle müziği kendi kendine öğrenme, çalma ve icra etme yeteneği ve sabrı olan kişiler tarafından değerlendirilmelidir."

Çağdaş müzik denince akla 20. yy müziği gelmektedir. Fakat bu müzikler genelde piyano eğitimi repertuarlarında fazla bir çeşitliliğe sahip değildir. Deniz (2000) çalışmasında, çalınan eserlerin müzik dönemleri açısından (barok, romantik, çağdaş vb.) yeterli çeşitliliğe sahip olmadığı görüşünde olduğunu belirtmektedir. Yapılan çalışma için; farklı dönem eserlerin daha fazla repertuar eklenerek tanınmaları gerektiğini ifade etmektedir.

Çağlak (2019) çalışmasında, Philip Glas'ın keman piyano sonatının form, armonik, teknik ve müzikal analizini yapmıştır. Çalışmanın amacı, Philip Glass'ın Keman Piyano Sonatı'nın form, armonik, teknik ve müzikal analizini yaparak literatüre katkı sağlamaktır. Betimsel araştırma yöntem ve teknikleri kullanılmıştır. Doküman inceleme yoluyla literatür taranmış ve Philip Glass'ın Keman Piyano Sonatı incelenmiştir. Eserin teknik analizi sonucunda keman partisinde süsleme, çift ses, akor, legato, arpej, dizi ve detache teknikleri, piyano partisinde ise, legato, arpej, çift ses, akor ve oktav tekniklerinin kullanıldığı tespit edilmiştir. Hem keman hem de piyano partisinde işlenen müzikal dinamikler de ise genel olarak *mezzo forte* ve *mezzo piano* kullanıldığı görülmüştür. Metin (2018) çalışmasında Philip Glass'ın piyano edebiyatındaki yeri ve önemini incelemiştir. Çalışmanın amacı, bestecinin piyano yapıtlarını nitelikli yorumlara ulaştırabilmek amacıyla, eserin bir örneklem olarak ayrıntılı şekilde incelenmesidir. Araştırma, nitel araştırma tekniklerinden kaynak taraması yöntemi ile yapılmıştır. Bu çalışmada bestecinin piyano eserlerindeki belli başlı dinamikler, çeşitli örnek eserler üzerinden sınıflandırılmıştır. Tirol Piyano Konçertosu No:1 form ve armonik yapısı incelenmiştir. Eserde arpej, gam, repete ve oktav tekniklerinin kullanıldığı tespit edilmiştir.

Bu çalışma ile Philip Glass'a ait etütler piyano eğitiminde kullanılabilirliği açısından teknik ve müzikal beceriler incelenmiştir.

Araştırmanın Amacı

Minimalist besteci Philip Glass'ın eserleri arasında müzikli tiyatro ve operalarından sonra piyano eserlerinin önemli bir yeri bulunmaktadır. Piyano eserlerinde Glass'ın kendine özgü bir tarzı bulunmakta ve dinlendiği zaman ayırt edilebilir karakteristik özellikleri göze çarpmaktadır. Tekrarlı uzun arpejlerin yer alması, basit ritim kalıplarının tekrarlanması, farklı ritim kalıplarının bir arada kullanılması, farklı tekniklerin aynı anda kullanılması, genişletilen – daraltılan motif veya cümlelerin kullanılması gibi teknikler Glass'ın piyano eserlerinde yer alan karakteristik özellikleri arasında yer almaktadır. Bu çalışmada, Philip Glass *Etudes for Piano Book 1* ve *Book 2*'de yer alan etütlerin incelenmesi amaçlanmaktadır.

Bu amaç doğrultusunda alt problemler şunlardır:

1. Philip Glass'ın *Etudes for Piano* kitaplarında yer alan etütlerin müzikal dinamiklere yönelik analizi kazanımlar açısından nasıldır?

2. Philip Glass'ın *Etudes for Piano* kitaplarında yer alan etütlerin teknik becerilere yönelik analizi kazanımlar açısından nasıldır?
3. Philip Glass'ın *Etudes for Piano* kitaplarında yer alan etütler Müzik Eğitimi Anabilim dalı Lisans 3- Lisans 4 piyano eğitimi için belirlenen kazanımlar açısından nasıldır?
4. Örnek etüt incelemesi olarak "ikinci defter"'de yer alan 15 numaralı etüdün içerik bakımından analizi nasıldır?

Araştırmanın Önemi

Bu araştırma, minimalist besteci Philip Glass'ın yazmış olduğu etütlerin tanıtılması, piyano eğitimlerine kaynak oluşturması ve müzik eğitimi bölümlerinde piyano dersine yönelik belirlenen kazanımlara ne ölçüde yer verildiğini tespit etmesi bakımından önem taşımaktadır.

Sınırlılıklar

Bu araştırmada, Philip Glass'ın yazmış olduğu 2 etüt kitabı bulunmaktadır; bu sebeple araştırma, her iki kitapta da yer alan toplam 20 etüt ile sınırlıdır. Piyano eğitiminde teknik becerilerin kazanımı müzik eğitiminin her aşamasında en önemli hedeflerden biridir. Piyano eğitiminde teknik becerilerin gelişimi sağlanmadan müzikal dinamiklerin seslendirilmesinde güçlükler yaşanması doğaldır. Bu sebeple piyano eğitiminde teknik beceriler, müzikal dinamikleri ifade etmede etkin bir rol üstlenmektedir. Müzikal dinamikler müziği etkili kılan en önemli unsurlardan biridir. Araştırma piyano eğitime yönelik incelemeye dayandığı için, müzikal dinamiklerin ve teknik becerilerin analizi ile sınırlıdır; ayrıca, 11 madde'den oluşan müzikal dinamiklere yönelik kazanımlar incelendiğinde 6 madde'de, 11 madde'den oluşan teknik becerilere yönelik kazanımlar incelendiğinde 9 madde'de yer alan etütün 15 numaralı etüt olduğu tespit edilmiştir. Bu sebeple 15 numaralı etüt ayrıntılı olarak incelenmiştir. Ayrıntılı inceleme sadece 15 numaralı etüt ile sınırlıdır. Eğitsel açıdan inceleme ile sınırlıdır.

YÖNTEM

Araştırmanın Modeli

Bu araştırmada, Philip Glass "*Etudes for Piano Book 1-Book 2*"de yer alan etütlerin müzikal dinamikler ve teknik beceriler açısından incelenmesi için betimsel araştırma yöntemleri kullanılmıştır. Betimsel araştırmalar; birçok grubun, olayların, varlıkların ve çeşitli alanların betimlenmesidir. Bu araştırma yöntemi ile araştırılan konuların daha iyi anlaşılması, gruplanması ve aralarındaki ilişkinin saptanması sağlanmış olmaktadır (Kaptan, 1998). Bu araştırmada tarama modeli kullanılmıştır. Tarama modellerinde, var olan bir durumun olduğu şekli ile betimlenmesi amaçlanmaktadır (Karasar, 2005). Araştırmada Philip Glass'ın yazdığı "*Etudes for Piano Book 1-Book 2*" etütlerin tamamı, amaçlanan teknik beceriler ve müzikal dinamikleri belirleyebilmek için ayrıntılı bir şekilde incelenmiştir.

Evren Örneklem

Araştırmanın evrenini Philip Glass'ın solo piyano için bestelediği 23 adet piyano eseri; araştırmanın örneklemini ise, Philip Glass'ın piyano için bestelemiş olduğu "*Etude for Piano Book 1-Book 2*"de yer alan toplam 20 etütün tamamı oluşturmaktadır. Örneklem yöntemi olarak; amaçlı örneklem yöntemi kullanılmıştır. Amaçlı örneklem, çalışmanın amacına bağlı olarak araştırmacı tarafından seçilip incelenebilen bir yöntemdir (Büyüköztürk, Kılıç Çkmak, Akgün, Karadeniz & Demirel, 2016). Bu sebeple çalışmada amaçlı örneklem yöntemi kullanılmıştır.

Verilerin Toplanması ve Analizi

YÖK (2018)'ün güncellemiş olduğu Müzik Eğitimi lisans programında piyano dersleri "Bireysel Çalgı Eğitimi" adı altında yer almaktadır. Lisans 3 ve Lisans 4 sınıflarında yer alan piyano ders içeriğindeki kazanımlar ise; eserler üzerindeki süslemeler, pedal kullanımı, her tonda dizi, arpej ve kadans çalımı, Tuşede ton hakimiyetini geliştirmek amacıyla kromatik egzersizleri çalma, jazz müziği ritim kalıplarını çalma, çağdaş dönem eserleri çalma, zıt yönde ve paralel dizileri çalma olarak belirlenmiştir. Ayrıca; legato-staccato tekniği ve gürlük terimlerini uygulama Lisans I programında temel beceriler olarak yer aldığı için, kazanımlar arasında gösterilmektedir. Araştırmada "Müzikal Dinamiklerin Uygulanabilmesine Yönelik Kazanımlar" "Teknik Becerilerin Uygulanabilmesine Yönelik Kazanımlar" ve "*Philip Glass Etudes for Piano Book 1 ve 2*" ile "Müzik Eğitimi Anabilim Dalı Lisans 3-Lisans 4 Piyano Eğitimi için Belirlenen Kazanımlar" şeklinde sınıflandırılmıştır. Her bir sınıflandırma için 20 adet etüt değerlendirilmiştir.

Araştırma verilerinin analiz edilebilmesi için içerik analiz yöntemi kullanılmıştır. İçerik analizi, bir belge içerisinde hangi kavramların, olayların ve değerlendirmelerin ne ölçüde yer aldığını belirlemek amacıyla yapılan bir işlemdir (Arslanoğlu, 2016). Toplanan verilerin açıklanabilmesi için kavramlara ve ilişkilere ulaşmak içerik analizinin temel amacıdır. İçerik analizi sayesinde bu kavram ve temaların keşfedilmesi sağlanmaktadır (Yıldırım & Şimşek, 2013). Elde edilen verilerin, frekans (f) ve yüzde (%) hesaplamaları yapılarak çözümlenmiş, tablolar halinde sunularak değerlendirmeleri yapılmıştır. Ayrıca, incelenen etütler içerisinde en fazla teknik ve müzikal becerilere sahip etüt tespit edilmiştir. Bu tespit doğrultusunda 15 numaralı etüt seçilmiş ve içerik bakımından incelemesi yapılmıştır.

BULGULAR

Birinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Tablo 1. Philip Glass Etudes for Piano Book 1 ve Book 2’de Yer Alan Etütlerin İçerdikleri Müzikal Dinamiklerin Uygulanabilmesine Yönelik Kazanımlara Göre Dağılımı

Müzikal Dinamiklere Yönelik Kazanımlar	Etüt No	f	%
Mezzo Forte (<i>mf</i>) uygulayabilme	1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18,19, 20	20	100
Mezzo piano (<i>mp</i>) uygulayabilme	1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18,19, 20	20	100
Piano (<i>p</i>) uygulayabilme	2,3,4,5,6,7,8,9,11,12,13,14,15,16,17,18,19, 20	18	90
Crescendo (<) uygulayabilme	1,2,3,4,5,6,7,8,11,12,13,14,15,16,17,18,19, 20	18	90
Forte (<i>f</i>) uygulayabilme	1,2,3,7,8,9,10,11,12,13,15,17, 20	13	65
Sforzando (<i>sf</i>) uygulayabilme	2,3,4,5,6,11,13,15,17,20	10	50
Ritardando (<i>rit.</i>) uygulayabilme	1,3,11,12,13,14,16,17,19,20	10	50
Pianissimo (<i>pp</i>) uygulayabilme	10,11,14,16,17,18,19,20	8	40
Diminuendo (<i>dim.</i>) uygulayabilme	1,4,8,9,11,12,19, 20	8	40
Pianississimo (<i>ppp</i>) uygulayabilme	11,14,16, 20	4	20
Fortissimo (<i>ff</i>) uygulayabilme	10,13,16	3	15

Tablo 1’de görüldüğü üzere, Philip Glass’ın piyano için yazdığı etüt 1 ve 2 kitabındaki müzikal dinamiklere yönelik kazanımlar yer almaktadır. Bu tabloda tüm etütlerin müzikal dinamikleri bulunmaktadır. Belirlenen kazanımlara göre en çok orana sahip “Mezzo forte (mf)” gürlük teriminin yer aldığı tespit edilmiştir. Ardından %90 oranla “Piano (p)”, “Crescendo (<)” ve %80 oranla “Decrescendo (>)” gelmektedir. İncelenen etütlerde en az kullanılan müzikal dinamiklerden biri %20 oranla “Pianissimo (ppp)”, %15 oranla ise, “Fortissimo (ff)” kullanıldığı görülmektedir.

İkinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Tablo 2. Philip Glass Etudes for Piano Book 1 ve 2’de Yer Alan Etütlerin Teknik Becerilerin Uygulanabilmesine Yönelik Kazanımlara Göre Dağılımı

Teknik Becerilere Yönelik Kazanımlar	Etüt No	f	%
Legato tekniğini uygulayabilme	1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18,19, 20	20	100
Akor tekniğini uygulayabilme	1,2,3,4,6,7,8,9,11,12,13,14,15,16,17,18,19,20	19	95
Oktav tekniğini uygulayabilme	1,2,3,5,6,9,11,12,14,15,16,17,18,19,20	15	75
Çift ses uygulayabilme	1,5,6,7,8,10,11,12,13,14,15,16,17,19,20	15	75
İki elde farklı teknikleri uygulayabilme	3,6,8,9,11,12,13,14,15,17,18,19,20	13	65
Üçleme uygulayabilme	1,6,8,11,14,15,17,18,19,20	10	50
Arpej tekniğini uygulayabilme	3,8,11,12,14,15,17,19,20	9	45
Gam tekniğini uygulayabilme	4,6,13, 20	4	20
Süslemeleri uygulayabilme	4,7,8,10	4	20
Poliritim uygulayabilme	6,15,18,19	4	20
Kromatik dizileri uygulayabilme	13,15	2	10

Tablo 2’de görüldüğü üzere, Philip Glass’ın 1 ve 2 numaralı kitaplarında yer alan etütler teknik becerilerin uygulanabilmesine yönelik kazanımlara göre dağılımı yer almaktadır. Burada en çok uygulanan tekniğin legato olduğu görülmektedir. Tam bir kullanım oranına sahiptir. İkinci uygulanan teknik ise %95 oranla akor tekniğidir. %75 oranında Oktav tekniği ile çift ses yer aldığı tespit edilmiştir. En az kullanılan teknik ise %10 oranında kromatik diziler ve %20 oranında süslemeler, poliritim ve gam tekniği olduğu saptanmıştır.

Üçüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular

Tablo 3. Philip Glass Etudes for Piano Book 1 ve 2 ile Müzik Eğitimi Anabilim Dalı Lisans 3-Lisans 4 Piyano Eğitimi için Belirlenen Kazanımlara Göre Dağılımı

Kazanımlar	Etüt No	f	%
Staccato ve legato tekniğini çalabilme	1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18,19,20	20	100
Gürlük terimlerini uygulayabilme	1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18,19,20	20	100
Pedal çalışma tekniklerini uygulayabilme	1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18,19,20	20	100
Çağdaş dönem eserleri teknik becerileri uygulayabilme	1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18,19,20	20	100
Jazz müziği ritim kalıplarını çalabilme	1,6,8,11,14,15,17,18,19,20	10	50
Trill, grupetto, mordant gibi süslemeleri çalabilme	4,7,8,10	4	20
Her tonda dizi, arpej ve kadansları çalabilme	4,6,13, 20	4	20
Zıt yönde ve paralel dizileri çalabilme	13,20	2	10
Tuşede ton hakimiyetini geliştirmek amacıyla kromatik egzersizleri çalabilme	13,15	2	10

Tablo 3'te görüldüğü üzere, Müzik eğitimi anabilim dalında yer alan piyano derslerinin lisans 3 ve lisans 4 düzeyi için belirlenen kazanımların Philip Glass'ın etütlerine yönelik dağılımı gösterilmektedir. Bu verilere göre "staccato ve legato tekniğini çalabilme", "gürlük terimlerini uygulayabilme", "pedal çalışma tekniklerini uygulayabilme", "çağdaş dönem eserleri teknik becerileri uygulayabilme" tam orana sahip olduğu tespit edilmiştir. %10 oranlarında "zıt yönde ve paralel dizileri çalabilme" ve "tuşede ton hakimiyetini geliştirmek amacıyla kromatik egzersizleri çalabilme" yer almaktadır. "trill, grupetto, mordant gibi süslemeleri çalabilme", "her tonda dizi arpej ve kadansları çalabilme" %20 orana sahip olduğu saptanmıştır.

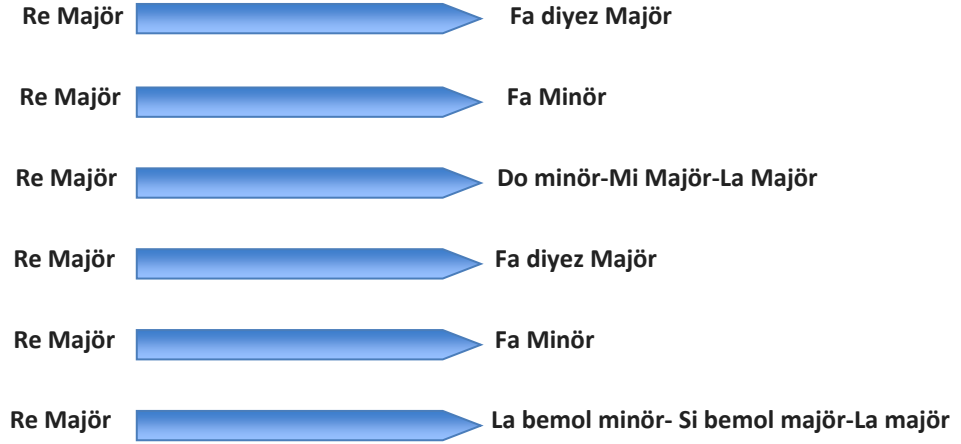
3.4. Dördüncü alt probleme ilişkin bulgular

Araştırmanın bu bölümünde incelenen etütler içerisinde tablolarda yer alan kazanımları en çok karşılayan etüt seçilmiş ve örnek olarak sunulmuştur.

Şekil 1: Armonik Analiz: Etüdü No:15,1-8. Ölçüler.

İlk olarak, armonik analizle başlanmaktadır. Akor şeması şeklinde gösterildiği gibidir. Etüdü'nün her bölümü farklı ritim kalıpları veya tekniklerle çalınmış olsa dahi armonik açıdan farklılık göstermediği için sadece giriş kısmının armonik analizi yapılmıştır. Bu yüzden örnek olarak sadece 15 numaralı etüdü'nün 1.ve 8.ölçülerine yer verilmiştir. Şekil 1'de de görüldüğü üzere, re majör akoru ile başlanmaktadır. 1,3,5 ve 7.ölçülerde re majör akoru iken, 2.ölçü Fa diyez majör, 4.ölçü fa minör, 6.ölçü içerisinde do minör-mi majör -la majör akorlarının olduğu tespit edilmiştir. 6.ölçüde sol anahtarında yer alan sol notası sol diyez geçkisiyle la notasına ulaşmıştır. Yukarı doğru kromatik bir hareket mevcutken, sol elde yani fa anahtarında bas sesin do-si-la şeklinde geriye doğru bir hareketi olduğu görülmektedir. Diğer bir ifadeyle, iki elde ters yöne doğru bir hareket mevcuttur.

Parçanın genel olarak yapısında yer alan akorların akışı şu şekildedir:

Şekil 2: Philip Glass, *Etüt No:15*, 33-36. Ölçüler.

Şekil 2’de, 15 numaralı etütte 33.ölçü ile 36.ölçü arasında arpej tekniği olduğu görülmektedir. Sağ elde inici ve çıkıcı arpej tekniği kullanılmaktadır. Şekil 2’de görüldüğü üzere, re majör akoru ile başlamaktadır. 33.ve 35.ölçüler, 1-2-3-5 parmak numaraları ile; 34.ve 36.ölçüler ise 1-2-4-5 parmak numaraları ile çalınmaktadır. Üçlemelerin yer aldığı arpejlerin çalınmasına dikkat edilecek olunursa, bağların 6-3-6-3 şeklinde olduğudur. İki üçleme arpeji bir bağ içerisinde çaldırırken, sonraki üçleme bir bağ içerisinde ve bu her defasında aynı şekilde tekrar edilmiştir. Etüdün akor şeması üçlemelerden oluşan arpejler kısmında yani 23.ve 36.ölçülerde de aynı şekilde yer almaktadır. Ayrıca, etüt 6/4’lük ölçü sayısı ile başlamaktadır. Aynı zamanda bu pasajda legato tekniği kullanıldığı görülmektedir. Sol elde akorlar çalınırken, sağ eldeki arpejlerde legato tekniği kullanılmaktadır.

Şekil 3'te Sağ el-sol el inici ve çıkıcı ters yönde arpej tekniğinin olduğu görülmektedir. Etütün 37 ile 52. ölçülerinde bu teknik kullanılmaktadır. 37. Ölçüdeki örnekte görüldüğü üzere, re majör akoru yer almakta ve bu arpejin çalımı sağ el de 1,2,4 ve 5 numaralı parmaklarla, sol elde ise 1,2,3 ve 5 numaralı parmaklar kullanılarak çalınmaktadır. Burada bir ölçü içerisinde üçer defa çıkıcı ve inici arpej yapılıp, her iki üçlemde bir yeni bir bağ ile başlamaktadır. Diğer pasajlardan farklı olarak 40.ölçü fa minör akorla başlarken, si bemol majör akoru ile devam edilmektedir.

Şekil 3: Philip Glass, *Etüt No:15*, 37-40. ölçüler.

Şekil 4'te etütün 74 ile 80.ölçüleri yer almaktadır. Burada, ölçü sayısının değişmesi dikkat çekmektedir. 6/4 lük ölçü sayısı ile başlayan etüt, onaltılık arpejlere geçerken 3/4 lük ölçü sayısı ile devam etmektedir. Sağ elde çalınan onaltılık arpejlerin çalımından sonra ara bir geçit olarak kromatik diziler yer almaktadır. Bu kısımda 4/4 lük ölçü sayısına geçiş yapılmaktadır. 79.ölçüde sağ elde inici kromatik dizi ve 80.ölçüde iki elde ters yönde kromatik dizi çalınmaktadır. Bu kromatik dizi geçitinin ardından tekrar 6/4'lük ölçü sayısına dönülmektedir. Her iki elde de legato tekniği kullanılmaktadır.

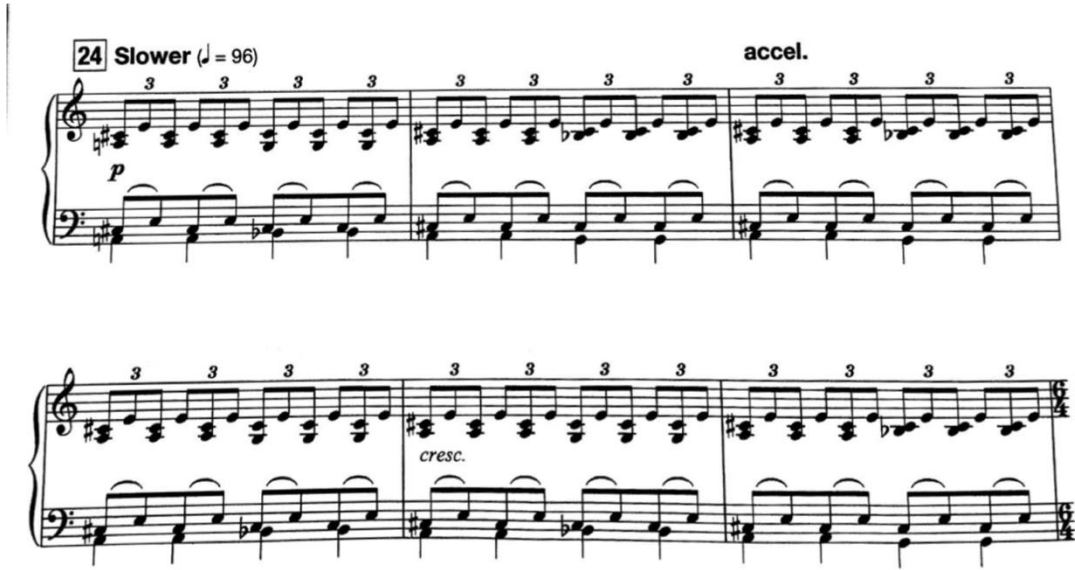

Şekil 4: Philip Glass, *Etüt No:15*, 74- 80. ölçüler

Şekil 5'te iki farklı ritim kalıbının aynı vuruş içerisinde çalınması (poliritim) yer almaktadır. Philip Glass'ın birçok etütünde de poliritim'e rastlanmaktadır. Sağ elde üçlemeler, sol elde sekizlik notalar aynı vuruş içerisinde çalınmaktadır. Örnekte gösterilen 15 numaralı etütteki poliritim, yani üçlemeye karşılık iki sekizlik olarak ta belirtilebilmektedir. Bu çalım şekli piyano eğitiminde basit poliritim kalıbı olarak geçmektedir. Bu kısım sadece 6 ölçüden oluşmaktadır. Ayrıca başlangıç ölçü sayısından farklı olarak, 4/4'lük'tür.

Minimal eserler piyanistlere farklı zorluklar sunmaktadır. Klasik repertuarlarda büyüme, melodik gelişim yoluyla kendini gösterirken, minimal müzikteki büyüme, tekrarlayan modellerin ince dönüşümleri olarak gerçekleşmektedir. Öğrenciler, her bir müzikal desenin tekrar sayısını gerçekleştirmek için çaba göstermektedirler.

77

Şekil 5: Philip Glass, Etüt No:15, 81- 86. Ölçüler

Şekil 6'da gösterilen örnek ölçüler 87 ile 92.ölçüler arasındadır. İki farklı teknik bir arada kullanılmaktadır. Sağ el akor, sol el oktav tekniği ile çalınmaktadır. Etütte bu kısım 87 ile 106.ölçü boyunca yer almaktadır. Etütün genelinde yer alan akorlar yine bu kısımda da aynı şekilde ilerlemektedir. Etütün bu bölümünde tekrar başlangıçta yer alan 6/4 lük ölçü sayısına geri dönüş yapılmaktadır. Bu bölüm etütün son kısmında yer almaktadır.

Şekil 6: Philip Glass, Etüt No:15, 87-92. ölçüler

SONUÇ, TARTIŞMA ve ÖNERİLER

Piyano çok zengin bir literatüre sahiptir. Piyanonun icadından bu yana her döneme ait özgün eserler, piyano literatürüne ve özellikle piyano eğitime katkıda bulunmuştur. Günümüzde piyano eğitimi tüm müzik bölümlerinde zorunlu bir çalgı olarak sunulmaktadır. Kutluk (1996)'a göre kurumlarda piyano eğitiminin zorunlu bir çalgı olarak verilmesinin nedenlerinden biri; piyano çalan bireyin çoksesliliği kavraması, deşifre, müziksel işitme, armoni gibi müziğin önemli alanlarında gelişmesidir. Diğer bir neden ise; piyanonun bir solo çalgı olması yanında, başka çalgılara ya da vokal seslerine eşlik yapabilen bir eşlik çalgısı olmasıdır.

Etütlerin müzikal dinamikler açısından kazanımların incelenmesine yönelik sonuçlara bakıldığında, en fazla *mezzo forte* ve *mezzo piano* kullanıldığı tespit edilmiştir. Daha sonra %90 oranı ile *piano* ve *Crescendo* kullanıldığı görülmüştür. Çağlak (2019) çalışmasında, Philip Glass'ın keman piyano sonatının form, armonik, teknik ve müzikal analizini yapmıştır. Hem keman hem de piyano partisinde işlenen müzikal dinamikler de ise genel olarak *mezzo forte* ve *mezzo piano* kullanıldığı görülmüştür. Müzikal dinamikler açısından sonucuna bakıldığında benzerlik göstermekte ve bu araştırmayı desteklemektedir.

Teknik beceriler açısından kazanımların incelenmesine yönelik sonuçlara bakıldığında ise, en fazla *legato* tekniğinin kullanıldığı, %95 oranla akor tekniği, %75 oranında oktav tekniği ve çift ses kullanımı, %65 oranında

ise iki elde farklı tekniklerin kullanıldığı tespit edilmiştir. Metin (2018) çalışmasında Philip Glass'ın piyano edebiyatındaki yeri ve önemini incelemiştir. Bu çalışmada Tirol Piyano Konçertosu No:1 form ve armonik yapısı incelenmiştir. Eserde arpej, gam, repete ve oktav tekniklerinin kullanıldığı tespit edilmiştir. Teknik beceriler açısından bu araştırma ile benzerlik göstermektedir.

Müzik eğitimi bölümlerinde lisans dönemi boyunca piyano derslerinde, her döneme ait piyano eserleri çalışılmaktadır. Özellikle lisans 3 ve lisans 4 seviyelerindeki öğrenciler, çağdaş müzikle tanışarak, piyano derslerinde ilgili örnekler üzerinde analizler yapmaktadırlar. YÖK (2018) güncellediği müzik eğitimi lisans programlarında piyano eğitimi adı altında 2 yarıyıl haftada 1 saat zorunlu ders olarak uygulamaya geçilmiştir. Piyano eğitimi 3. Yarıyıldan itibaren "bireysel çalgı eğitimi" adı altında tercih eden öğrenciler ile eğitim sürdürülmektedir. Bu dersin içeriğinde 7. Yarıyılında, piyano edebiyatı ve literatürünü geliştirmek için her dönemden eserlerin tanıtılması, çağdaş eserlerin armonik ve form analizi yapılarak uygun eserlerden örnekler alınmasıdır.

İncelenen etütler doğrultusunda; müzik eğitimi anabilim dalı piyano eğitimi için belirlenen hem müzikal dinamiklere yönelik kazanımlara hem de teknik beceriler açısından uyumluluk gösterdiği tespit edilmiştir. Müzikal dinamiklere yönelik kazanımlar sonucunda; Gürlük terimlerinden, *Mezzo forte*, *mezzo piano*, *crescendo*, *decrescendo* ve *piano* sıklıkla kullanılmaktadır. Bu durum, müzik eğitim anabilim dalına yönelik belirlenmiş kazanımları ile uyumluluk göstermektedir. Teknik becerileri açısından incelenen sonuca göre ise, *legato*, *akor* ve *oktav tekniğinin* fazlasıyla kullanıldığı görülmektedir. Müzik eğitimi anabilim dalına yönelik belirlenmiş kazanımlarla ilişkilendirildiğinde uygun bir sonuç elde edilmiştir. Ayrıca iki kitaptaki etütlerin de müzik eğitimi anabilim dalı lisans 3- lisans 4 piyano dersine yönelik belirlenmiş kazanımları büyük bir çoğunlukla karşıladığı ortaya çıkmıştır. Bu sebeple, minimalist eserler gibi 20. yy müziklerinin öğrenciye tanıtılması bakımından, piyano eğitimine olumlu katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Farklı müzik akımları, müzikal anlamda farklı bakış açıları kazandıracığı gibi aynı zamanda teknik becerilerin de yer aldığı anlaşılmaktadır.

Bulut ve Topaloğlu (2012)'nin yaptığı çalışmada J. J. F. Dotzauer viyolonsel metodu birinci kitabının hedef ve hedef davranışlar yönünden incelenmiştir. Çalışmada metot incelemesinin yapılması ve YÖK'ün müzik eğitimi programında viyolonsel eğitimi için belirlediği hedef davranışların ne ölçüde yer verildiği tespit edilmesi amaçlanmıştır. Araştırma sonucunda incelenen metotta, müzikal dinamikleri içeren en çok *crescendo* ve *diminuendo*, sağ elde *legato* ve *vurgulama*, sol elde *parmak tutma teknikleri* kullanımının çok olduğu tespit edilmiştir. Hedef davranışlar açısından ise, *sağ el legato* ile *sol el staccato* tekniği, 1.pozisyon dizi çalma ve farklı pozisyon geçişleri ile ilgili çalışmalara büyük ölçüde yer verildiği sonucuna ulaşılmıştır. Bu çalışma yöntem ve içerik bakımından paralellik göstermekte ve desteklemektedir.

Sanchez-Behar (2012)'a göre, minimalizmin aşırı derecede tekrarlayıcı olması bir kusur olarak değil, tanımlayıcı olarak görülmelidir. Değişimi az ve kademeli olduğundan daha kesin olarak algılanabilmektedir. Piyano öğrencileri için, bir motifin tekrarı, artikülasyon ve birçok müzikal dinamiklerle birlikte çalışıldığında teknik

zorluklarla karşılaşmaktadır. Bu açıdan öğrencinin bu zorluklara odaklanması gelişimlerine oldukça katkı sağlamaktadır. Tekrarlanan kısa müzik desenleri çalınırken, öğrenciler müziği daha kolay ezberler, böylece ellerinin istenmeyen hareketlere veya diğer kötü alışkanlıklara karışmamasını sağlayarak müziğin düzgün bir şekilde yürütülmesi için daha fazla zaman ayırırlar. Müzikal bir modelin tekrarı, doğru yaklaşılması halinde piyanoda daha iyi bir koordinasyon anlamına gelmektedir. Düşünceli ve yansıtıcı tekrarlamalar, tüm müzik stillerine kolayca uyarlanabilen etkili bir uygulama yöntemi aşılamaktadır.

Bu bağlamda; Müzik eğitimi anabilim dalı lisans 3 veya lisans 4 seviyesindeki öğrencilerin müzikal fikir zenginliğini arttırmak amacıyla derslerde çaldırılması, Müzik eğitimi anabilim dallarında piyano dersine giren öğrencilere çağdaş dönem eserlerdeki farklı tekniklerin geliştirilmesine yönelik tanıtılması ve çalıştırılması, Piyano için yazılmış minimalist eserlere yönelik deneysel araştırmalara yer verilmesi önerilmektedir.

ETİK METNİ

“Bu makalede dergi yazım kurallarına, yayın ilkelerine, araştırma ve yayın etiği kurallarına, dergi etik kurallarına uyulmuştur. Makale ile ilgili doğabilecek her türlü ihlallerde sorumluluk yazara aittir.”

KAYNAKÇA

- Akkoç, V. (2017). *Minimalizm bağlamında John C. Adams'ın erken dönem müziğinin incelenmesi*. Yüksek lisans tezi. İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Arslanoğlu, İ. (2016). *Bilimsel yöntem ve araştırma teknikleri*. Ankara: Gazi Kitabevi.
- Boran, İ. & Yıldız Şenürkmez, K. (2010). *Kültürel Tarih Işığında Çoksesli Batı Müziği*. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.
- Bulut, D. & Topaloğlu, T. (2012). J.J.F. Dotzauer viyolonsel metodu birinci kitabının hedef ve hedef davranışlar yönünden incelenmesi. *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi*, 18, 69-81.
- Büyüköztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. & Demirel, F. (2016). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Pegem Akademi.
- Çağlak, A. (2019). *Philip Glass'ın keman ve piyano sonatının form, armonik, teknik ve müzikal analizi*. Yayımlanmamış Yüksek lisans tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Deniz, J. (2000). Piyano eğitimi programının müzik eğitimi öğretmenliği öğrencilerinin görüşleri doğrultusunda değerlendirilmesi. *Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*. 12, 115-134.
- Döl, A. & Avşar, P. (2013). Minimalizm akımı kapsamında nesne anlayışının yeniden değerlendirilmesi. *İdil Sanat ve Dil Dergisi*. 2(10), 1-11.
- Glass, P. (1995). *Music by Philip Glass*. USA: Da Capo Press.
- Glass, P. (2014). *The Complete Piano Etudes*. U.S.A.: Dunvagen Music Publishers.
- Griffiths, P. (2010). *Batı Müziğinin Kısa Tarihi*. İstanbul: Türkiye İş Bankası Kültür yayınları.
- Güleryüz, R. (2014). Minimalizm ve Steve Reich'in 'klavyeli vurma çalgılar' için yazılmış yapıtlarının biçim analizi. Sanatta yeterli tez, Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü, İzmir.

- Gülyüz, R. (2018). Minimalist müziğin elektronik müzik üzerine etkisi. Kent Kültürü ve Yönetimi Hakemli Elektronik Dergi, 11(1), 153-162.
- Gültek, B. (2004). *Piyano eğitiminde varolan eğitim ekollerinin felsefeleri ve günümüz çalışmalarında kullanılabilirlikleri hakkında öğretim elemanlarının görüşleri (G.Ü.G.E.F. Örneği)*. Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Hanning, B.R. (1997). *Concise History of Western Music*. USA: W.W. Norton & Company.
- İlyasoğlu, E. (1995). *Zaman içinde müzik: Başlangıcından günümüze örneklerle batı müziği evrimi*. İstanbul :Yapı Kredi Yayınları.
- Johnson, T. A.(1994). Minimalism: Aesthetic, style or technique? *The Musical Quarterly*, 78(4), 742-773.
- Kaptan, S. (1998). *Bilimsel araştırma ve istatistik teknikleri*. Ankara: Tek Işık Web Ofset.
- Karasar, N. (2005). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*. Ankara: Nobel Yayın.
- Kutluk, Ö. (1996). *Okul şarkılarına piyano ile eşlik yapabilme becerisinin geliştirilmesi üzerine bir çalışma*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Malawey, V. (2010). Harmonic stasis and oscillation in Björk's Medulla. *A Journal of the Society for Music Theory*. 16(1), s. 1-11. <http://www.mtosmt.org/issues/mto.10.16.1/mto.10.16.1.malawey.php> adresinden erişilmiştir.
- Mertens, W. (2007). *American Minimal Music*. London: Kahn&Averill.
- Metin, İ.G. (2018). *Philip Glass'ın piyano edebiyatındaki yeri ve öneminin incelenmesi*. Yüksek lisans tezi. Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Edirne.
- Sanchez-Behar, A. (2012). Engaging piano students with minimalism. *American Music Teacher*,22-25 <https://www.jstor.org/stable/43543569> adresinden erişilmiştir.
- Say, A. (2019). *Müzik Tarihi*. İstanbul: Isık Yayınları.
- Tdk (2011). *Türkçe Sözlük*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Tufan, E. (2004). Geleneksel makamlar kullanılarak yazılan etütlerin piyano eğitimi açısından önemi. *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 24 (2), 65-77.
- Yıldırım, A. & Şimşek, H. (2013). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Seçkin.
- Yöre, S. (2011). Çağdaş müzik: Bestecilik ana akımları, teknikleri ve başlıca besteciler. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 20 (3), 1-20.
- Yükseköğretim Kurulu. (2018). Eğitim Fakültesi Öğretmen Yetiştirme Lisans Programları. Ankara: YÖK Yayınları.